

желяхъ да останѣтъ: най напѣдѣ дойдохъ
 Маринъ и Лука, кои-то сѣ невѣрнахъ
 вече въ Лавръ; послѣ надодохъ другы и вси-
 чкы-тѣ оставахъ при тѣхъ. Слава-та на
 прѣподобнаго Евтиміа скоро сѣ раздаде по
 всѣмъ, и многина дохождахъ да го видѣтъ,
 а нѣкой си оставахъ при него; нѣ той, ка-
 то желяше да живѣе самичакъ, порѣчваше
 гы на блаженнаго Теоктиста. Тѣй за мал-
 ко врѣмѣ сѣ устрои обитель (общеежитіе)
 и онаа пещера сѣ прѣвърна въ черквъ,
 дѣто прѣподобный Евтимій бѣше дүшев-
 ный врачъ на всичкы-тѣ, защо-то всакъ
 отъ брата-та отиваше да му изъви тай-
 ны-тѣ си помышленія и да сѣ исповѣда на
 него; а той гы исправляваше съ докро, ка-
 то гы поучаваше, наставляваше, наказваше
 и гы утешаваше отеческы, дүмающеи въ-
 окше на всичкы-тѣ: брата! ви за това сте
 оставили свѣта за да сѣ подвижавате и да
 сѣ грижите за ваше-то спасеніе; бѣдете
 прочее бѣдни, както дүма Господь: *бдите и*
молете ся да не видите въ напасть; той имъ за-
рѣчаше още да сѣ трѣдѣтъ тѣлесно, а най
паче млади-тѣ, на кои-то при всичкы-тѣ